

URZĄD PATENTOWY

A24f, 13/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 1036.

Kl. 44 b 12.

Tadeusz Bylewski,
Warszawa (Polska).

Cygarniczka z przyrządem do usuwania niedopałków.

Zgłoszono: 29 września 1920 r.

Udzielono: 21 listopada 1924 r.

Każdemu palaczowi znane są niedogodności, płynące z konieczności usuwania niedopałków po wypaleniu cygara lub papierosa (w tutce bez mundsztuka). Rzadko daje się ono osiągnąć przez proste wydmuchnięcie, a wypada zazwyczaj posiłkować się rękami, przy czem paznogie ulegają zanieczyszczeniu, a palce nabierają przykrego zapachu niedopałka.

Niniejszy wynalazek zapobiega tym wadom przez zastosowanie cygarniczki, składającej się z dwu związanych teleskopowo ze sobą części. Jedna z nich stanowi rodzaj zaopatrzonego w kanał osiowy tłoczek, na którym przesuwana się część druga w postaci tulejki, obejmującej papieros lub cygaro.

Podczas palenia oba te ogniwa cygarniczki są rozsunięte o tyle, że pewsze z nich nie przeszkadza wprowadze-

niu papierosa do drugiego, po wypaleniu za tegoż, przesuwamy je względem siebie w ten sposób, iż tłoczek wchodzi głębiej w tulejkę i wypycha z niej pozostały niedopałek.

Konstrukcyjne rozwiązanie podanego tu pomysłu można przeprowadzić najrozmaiciej. Dwa sposoby wykonania uwi- docznia, w postaci przykładu, załączony rysunek, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny cygarniczki, poczęści w przekroju osiowym podczas palenia, fig. 2 widok boczny cygarniczki w chwili wyrzucania niedopałka, fig. 3 i 4 przekroje poprzeczne według linii 3—3 i 4—4 na fig. 1, fig. 5 przekrój końca cygarniczki w skali większej, fig. 7 część końcową cygarniczki w innej formie wykonania podczas palenia, fig. 6 i 8 przekroje poprzeczne według linii 6—6 i łamanej 8—8 na fig. 7. Fig. 9 położenie części

cygarniczki przy wypychaniu niedopałka.

Zwykła cygarniczka *a* zaopatrzona jest w część końcową (szyjkę) *a*¹, stożkową do średnicy nieco mniejszej. Po części tej ślizga się tulejka *d* lub *f* o otworze wewnętrznym *e*, w który po nasunięciu tulejki na koniec szyjki *a*¹ wstawiamy cygaro lub t. p. (fig. 1). Po wypaleniu nasuwamy tulejkę *d* lub *f* głębiej na szyjkę *a*¹, która przeto działa nakształt tłoczka i wypycha niedopałek z kanału *c*.

Aby przesuwanie wzajemne obu ogniwi *a* i *d* cygarniczki nie zachodziło samoczynnie, co naturalnie prowadziłoby do wyrzucania niedopalonego jeszcze papierosa, należy przedsięwziąć odpowiedne środki zaradcze, które przy cygarniczkach tańszych mogą polegać po prostu na tem, że tulejka *d* chodzi po tłoczku *a*¹ z pewnem stosunkowo znacznem tarciem, zapobiegajacem wypadkowemu jej przesunięciu się.

Skoro natomiast idzie o osiągnięcie zupełnej pewności funkcjonowania aparatu, uciekamy się do mechanizmów nieco bardziej złożonych.

Zgodnie z fig. 1 — 5 szyjka *a*¹ jest wyposażona w żłobek podłużny *b*, zaopatrzony na końcu odnogą obwodową *b*¹. W żłobek ten sięga dziobkiem, lub umocowanym w niej sztyftem *c*, tulejka *d*. W ten sposób tworzy się rodzaj zamka bagnetowego, który podczas palenia utrzymuje części *a* i *d* cygarniczki w udzielonem im wzajemnie rozsuniętem położeniu. Po wypaleniu należy obrócić tulejkę *d* na szyjkę *a*¹, wskutek czego sztyft *c*, ślizgając się w żłobku *b*¹, stanie naprzeciw żłobka *b*, co znowu umożliwi nasunięcie tulejki aż do zetknięcia się krawędzi tulejki *d* z krawędzią części *a* i spowoduje wyrzucenie niedopałka z cygarniczki.

Odmiana podług fig. 6—9 zasadniczo

nie różni się od poprzedniej konstrukcji. Tulejka zewnętrzna jest tu oznaczona literą *f*, sztyfcik zaś przewodniczy literą *g*.

Dla ułatwienia przesuwania tulejki *d* lub *f* można ją zaopatrzyć w obręczkę zewnętrzną *h* okrągłą, kwadratową, lub jakkolwiek inną.

Rzecz prosta, że wynalazek nie jest bynajmniej ograniczony do powyżej opisanych i wyobrażonych na rysunku form wykonania, lecz daje się wykonać rozmaitemi sposobami. Tak np. możnaby uczynić tulejkę *d* (*f*) jednolitą z cygarniczką *a*, w niej zaś umieścić ruchomy tłoczek, zaopatrzony w otwór osiowy do ciągu, tudzież sztyfcik, lub sztyfciki wystające nazewnątrz, przez odpowiednie żłobki podłużne w powłoce *a*, *d* cygarniczki, aby po wypaleniu papierosa można było przesunąć tłoczek (działając palcami na sztyfciki) nazewnątrz i wypchnąć w ten sposób niedopałek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Cygarniczka z przyrządem do usuwania niedopałków, tem znamienna, że składa się z dwu wzajemnie przesuwalnych ogniwi, które przed zapaleniem ustawiamy w ten sposób, aby nie przeszkadzały wprowadzeniu do jednego z nich papierosa lub t. p., po wypaleniu zaś przesuwamy tak, iżby drugie ogniwo wypchnęło papieros lub t. p. z pierwszego.

2. Cygarniczka według zastrzeżenia 1, tem znamienna, że celem zapobiegania wypadkowemu wyrzucaniu papierosa z cygarniczki, zaopatrujemy ją w jakikolwiek mechanizm zatraskowy, zabezpieczający ogniwa w nadanem im wzajemnem położeniu.

Tadeusz Bylewski.

Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

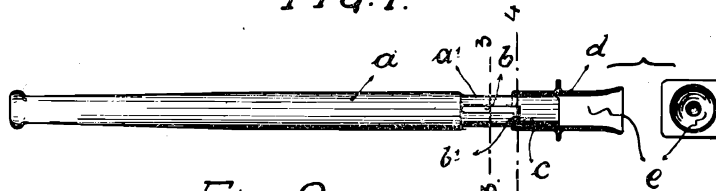

Fig. 2.

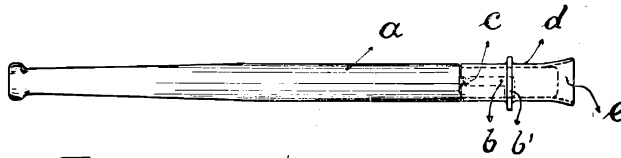

Fig. 3.

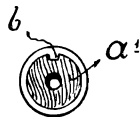

Fig. 4.

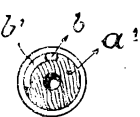

Fig. 5.

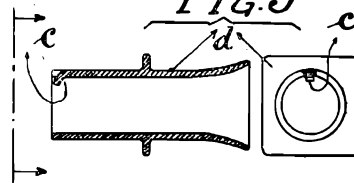

Fig. 6.

Fig. 7.

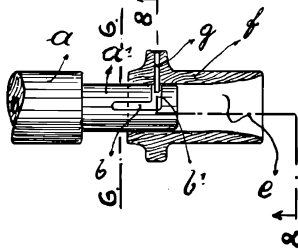

Fig. 8.

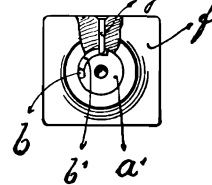

Fig. 9.

